

måde redegøre for følger af betydning for et erstatningskrav, der er under påkendelse i straffesagen. Der er på denne baggrund ikke noget reelt behov for en regel om en særlig udtalelse fra forurettede om følgerne.

Udvalget peger også på, at det i praksis forekommer, at en forurettet udtaler sig om, hvordan krænkelser og dens følger er oplevet. Det væsentlige er i denne forbindelse efter udvalgets opfattelse, at det beror på dommerens almindelige retsledelse at sikre, at grænsen for det rimelige ikke overskrides. Efter udvalgets opfattelse fungerer en sådan ordning langt bedre end en formaliseret ordning med »victim impact statements«, der så at sige ville lægge op til, at forurettede - som hovedregel i fuld offentlighed - skulle redegøre også for den mere psykologiske og følelsesmæssige side af forurettedes situation.

En ordning med »victim impact statements« ville efter udvalgets opfattelse også let kunne føre til stærkt følelsesladede udtalelser og inddragelse af temaer, der ikke hører hjemme under en straffesag, men snarere i et andet forum, hvor gerningsmand og offer mødes for at få talt ud og altså konfronteres med et ganske andet formål end under en straffesag i retten.

På den baggrund finder Strafferetsplejeudvalget ikke grundlag for en lovbestemmelse om forurettedes afgivelse af en såkaldt victim impact statement.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.2.3.

Justitsministeriet er enig i Strafferetsplejeudvalgets synspunkter.

Brug af videoafhøring hos politiet og i retten

Strafferetsplejeudvalget overvejede i betænkning nr. 1458/2005 om forbedring af voldtægtsfres retsstilling spørgsmålet om anvendelse af videooptagelser i forbindelse med afhøringer ved politiet. Udvalget bemærkede, at man flere steder i udlandet i stigende omfang anvender videooptagelse ved politiafhøringer. Efterhånden som denne teknik udbredes, kunne det føre til tanker om, hvorvidt man burde anvende samme fremgangsmåde med hensyn til politiafhøring, som anvendes ved videoafhøring af børn, jf. retsplejelovens § 745 e. Udvalget anførte dog, at en sådan ordning vil kræve nærmere og mere principielle overvejelser, og at udvalget ikke på daværende tidspunkt fandt grundlag for at påbegynde sådanne overvejelser i forhold til voldtægtsager.

Strafferetsplejeudvalget finder i betænkning nr. 1485/2006 fortsat ikke, at der er tilvejebragt sådanne erfaringer med videoafhøringer ved politiet, at der er grundlag for at tage de nævnte spørgsmål op.

Strafferetsplejeudvalget har tillige overvejet spørgsmålet om brug af videoafhøring mv. i retten. Udvalget henviser til, at der ved lov nr. 558 af 8. juni 2006 (Politi- og domstolsreform) er indført hjemmel til, at et vidne skal kunne afgive forklaring ved hjælp af telekommunikation med billede, hvis det er hensigtsmæssigt og forsvarligt, jf. § 174, stk. 2. Hvis det er forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, at forklaringen afgives i retten eller ved hjælp af telekommunikation med billede, kan retten bestemme, at forklaring skal afgives ved anvendelse af telekommunikation uden billede, jf. retsplejelovens § 174, stk. 3.

De nye regler, som træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, når domstolene råder over det nødvendige kommunikations- og optageudstyr, bygger på Retsplejerådets overvejelser i betænkning nr. 1401 (Reform af den civile retspleje I), hvor rådet i kapitel 12 nærmere drøfter brugen af videomøder og telefonmøder.

Strafferetsplejeudvalget udtaler i betænkning nr. 1485/2006, at der kan være grundlag for at følge udviklingen på dette område. I øvrigt får udvalget i forbindelse med sin kommende behandling af spørgsmålet om protokollering i straffesager lejlighed til at komme nærmere ind på spørgsmålet om anvendelse af det nævnte udstyr.

Justitsministeriet er enig i Strafferetsplejeudvalgets synspunkter. Der er i den forbindelse afsat midler til at fortsætte forsøg med anvendelse af videoafhøringer.

Bisiddere

Strafferetsplejeudvalget overvejede i betænkning nr. 1458/2005 om forbedring af voldtægtsfres retsstilling, om der burde indføres nærmere regler, der regulerer adgangen til at have en bisidder, som ikke er advokat. Udvalget fandt under hensyn til, at der i praksis ikke umiddelbart syntes at forekomme problemer i den forbindelse, at der ikke var behov for sådanne regler.

Det er fortsat Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at der ikke er behov for regler om bisiddere.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.4.

Justitsministeriet er enig i Strafferetsplejeudvalgets synspunkter.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Med lovforslagets vedtagelse sker der en yderligere styrkelse af retsstillingen for forurettede, og retsstillingen styrkes for forurettedes efterladte, hvis forurettede er afgået ved døden.